

לעבוד ולחיות איתם כל הזמן. הצעתי להם לבוא איתי. אמרתי להם שיש לי כסף ובגדים והסברתי להם שהלבוש שלי לא יפה ויש לי בגדים אחרים ואני רוצה לגשת איתם ביחד לקחת אותם ממקום עבודתי. הם השתכנעו. רציתי שהם יהיו עוד יותר משוכנעים, וביקשתי מהם ששיגו לי עבודה אחרת, כדי שאוכל להיות איתם. ואז יצאנו ארבעתנו — שני האחים וציון ואנוכי לי כיון האוטובוס מס' 60 ונסעתי עד שדרות ירושלים וירדנו עליה המספרה של דינו.

ניסו להתנפל עלי בניידת

א יך שנכנסתי למספרה, בכיתי ומייד לקחתי מסרק כדי להסתרק, היות והי שערות שלי היו מאוד פרועות. לפני שאס תרק פניתי לבעל-הבית שלי, דינו כהן, ובי קשתי ממנו מייד להזמין משטרה. דינו שאל אותי: „מה קרה?“ השבתי: „קודם כל תזמין מייד משטרה.“

כל פעם שהם אנסו אותי. לחדר דלת שהיתה נסגרת עם בריח. בכל פעם שאנסו אותי סגרו את הדלת עם ה בריח. כאשר באתי בפעם הראשונה עם השוט רים מרמת-גן, יותר נכון שוטר אחד, והצ בעתי לו על המקום ועל כל מה שהיה בחדר, מצאתי שהכל היה מונח במקומו כפי שעזבתי. אבל כאשר חזרתי בפעם השנייה עם סמל ביטון מיפו, מצאנו שינוי גדול בתוך החדר הנה. המיטה הוצאה החוצה, פיזרו את שברי הארון, הכניסו גם גלגלים ישנים בתוך ה חדר והיה נראה חדר כמו מחסן עזוב. וגם מצאתי קיר שבור — ומקודם לא היה קיר שבור. אני מייד סיפרתי לסמל ביטון שהחדר לא נמצא באותו מצב כפי שהיה קודם לכן והסברתי לו במקום בדיוק איך שהוא היה נראה. ואז התערבה אמם של שני ה אחים ושיקרה לי בפנים שהמיטה אף פעם לא היתה בחדר וכי כל המצב של החדר נהיה כך מהרוע החזקה. „האם היכרת את כל אלה שאלת החוקר: „האם היכרת את כל אלה

הוא התחיל לחייג ואני סיפרתי לו שב חוץ נמצאים שני בתורים לבושים בסחורים אחד זהוב ואחד לבן. דינו ביקש ממני להי כנס מהדלת השנייה, ולעזוב את התנות, כדי שהבתורים לא ירגישו שאני הייתי אצלו, כי הוא פחד שהם יתנקמו בו. סי פרתי לו שכל הלילה קיבלתי מכות ואנסו אותי הבתורים האלה. אחרי עשר דקות בערך הגיעה הניידת. אני עליתי לניידת והשוטרים שאלו אותי מה קרה. אני סיפרתי להם בקיצור רב שקיבלתי מכות מבתורים ואנסו אותי והם נמצאים פה בסביבה.

אחרי סריקות בסביבה מצאתי אותם עומי דים ליד מכונית פרטית ומשוחחים עם ה נהג. אני הצבעתי עליהם והשוטרים ירדו ותפסו אותם. בניידת הם ניסו להתנפל עלי ואז השוטר התיישב עליי ושמר עלי. נסענו למשטרת רמת-גן, ושם מסרתי עדות על מה שקרה במשך כל הלילה. ומה שסיפרתי זה נכון. ייתכן מאוד ששכחתי לספר איזה פרטים, כיון שהייתי מאוד מבוהלת וכל גופי היה כואב מהמכות ש קיבלתי.

שינויים במקום האונס

א חריכך נסענו למקום האונס. בזמן שאנסו אותי, עמדה בתוך החדר מיטת ברזל ישנה עם מיזרון ישן. על המיטה הו נאנסתי. בהתחלה לא היו שם שמיכה וסדין, ציון הוא שהכניס את הסדין וה שמיכה. היה שם כסא שבור ורגל אחת שבורה מונחת בצד. גם עמד שם ארון שבור ועל שברי הארון היתה מונחת חתי כת בד לבנה ואני ניגבתי בכד הלבן אחרי

בעיקבות עדותה זו במשטרה — עליה חזרה אחריכך בכית-המשפט — נעצרו שלושת הצעירים עליהם הצביעה דינה, הואשמו באונס וכי חטיפה.

בפני בית-המשפט טענו השלושה בפשטות: „לא אנחנו אותה. היא שכבה איתנו מרצונה.“

מאבקו הנמרץ והבלתי-מתפשר של סניגורם, עורכי-הדין הצעיר דודר מקראן, ממשדרו התל-אביבי של עורכי-הדין חיים קאזים, הביא לזיכויים של השלושה מאשמת האונס והחטיפה. רק אחד מהם שהופיע בבית המשפט יחד עם אשתו הנמצאת בתריון, נמצא אשם, בעיקבות הודאי תו, בתקיפה, נשפט לשלושה חודשי מאסרי-עוללתנאי. קבוע שלושת השופטים בפסקדינים: „יש לנו ספיקות אם המגע המיני נעשה בניגוד לרצון הנערה, ואיננו מוצאים סיוע לטענתה שהבעילה נעשתה בכוח.“

איתי במגע מיני ממש. לקראת הבוקר הופיע אחיו של רחמים. ציון היה יחיד איתי בחדר — וזה היה בדיוק כשגמר בפעם השלישית. ציון, ש הרגיש שמישהו מתקרב, אמר לי: „תעשי את עצמך יושנת.“ אני עשיתי את עצמי יושנת ופתאום ראי תי את אחיו של רחמים, שאני הצבעתי עליו בזמן שנעצר עליי המשטרה. אחיו של רחמים שאל את ציון: „מי זאת?“ וציון ענה: „מישהי“. ואז שמעתי שאחי של רחמים אמר לציון: „נעשה משהו הבוקר.“

שניהם עזבו את החדר ואמרו לי לסגור את עצמי בתוך החדר בכריח ואני סגרתי, כי הם פחדו שאנשים יראו אותי בפנים. אני מייד ניצלתי את ההזדמנות שהם היו בחוץ ולבשתי את המכנסיים הקצרים שלי ושכבתי חזרה במיטה. אחריכך דפקו בדלת ואחיו של רחמים נכנס לחדר ונשאר איתי לבד ואז הוא ביקש ממני לשכב. הייתי שבורה ולא יכולתי ב שום פנים ואופן לתת לו, אבל פחדתי ממנו כי הוא פתח זוג עיניים מבהילות ופחדתי שירביץ לי מכות. התחלתי לשכב במיטה, אבל עשיתי את זה לאט, אז הוא נתן לי דחיסה. נפלתי על המיטה, והוא הוריד לי את המכנסיים בכוח. התחלתי להתנגד, והוא נתן לי אגרוף וכבחו עלי. לא יכולתי יותר להתנגד, כי הוא בחור גבוה והוא נשכב עלי (כאן בא תיאור מפורט של מגע מיני).

לא ידעתי איך לברוח

א חרי האונס הזה, שהוא היה גם האחרון, נכנס ציון חזרה לחדר. שאלתי אותם אם הם לא מתכוונים לתת לי כבר ללכת, והם ענו שלא. הם אמרו לי שהם רוצים שאני אשאר כל הזמן בחדר. לא ידעתי איך לברוח משם, לכן החלטתי לברוח איתם כאילו שטוב לי איתם ושאני מוכנה

לרחמים. אני בכיתי חזק ורחמים אמר לי שכל הרמעות של הבנות זה רק דוואוין. אבל האמת היא שהוא לא שכב איתי. לא חר שהבטחתי בשבועה שאתן לו בהזדמנות אחרת, הוא ירד מהמיטה והתלבש וקילל בצרפתית ואמר קונטרס פיגן טרס זפדיונקו. הוא היה מאוד מעוצבן שלא רציתי לתת לו, והוא הוסיף ואמר: „נשבר לי בגללך.“

ביקש שאשכב עם החבר שלו

א חרי האונס הראשון הזה, אני בי קשתי מהם לישון אבל ציון לא נתן לי. אחרי שהם שתו תה, רחמים יצא החו צה, ואז ציון התפשט בפעם שנייה ועלה עלי שוב פעם (כאן בא שוב תיאור מפורט של מגע מיני) עד שגמר וקם, אז הוא התלבש. אבל לי הוא לא נתן להתלבש. נשארתי עירומה במיטה.

אחריכך נרדמתי מעט והתעוררתי, ואז ציון אמר לי שעוד מעט יבוא החבר שלו ונעשה חפזה. בערך בשעה שמונה, שמונה וחצי, הופיע החבר של ציון ודיברנו קצת. זה היה חבר אחר, שלא ראיתי אותו בכלל קודם — לא בדיסקוטק ולא בשום מקום. את שמו אני לא יודעת בכלל ולא שום פר טים עליו. כרגע הוא נמצא במשטרה כאן, ולפי תעודת-הזהות אני רואה שקוראים לו שמעון. ציון ניגש אלי וביקש שאשכב עם החבר הזה ואני סירבתי. אימתי שאצעק אם יבוא אלי.

הוא עלה עלי בכוח

א ניהם יצאו מהחדר ונאו נכנס החבר הנה שקוראים לו שמעון לבדו, וסגר את הדלת אחרי ודיבר איתי ואמר שאני צריכה לתת לו את הסיפוק שלו. אני לא הסכמתי וגם הוא איים עלי שיעשה מה שעשה ציון. הוא הבטיח שיגמור מהר פחדתי, והסכמתי לתת לו, וגם הוא בא

אחותי!

שאנסו אותך, לפני כן? „לא, לא היכרתי. רק את ציון, שפגשתי לפני שבועיים. הוא ניגש אלי, רצה לדבר איתי ולרקוד ואני סירבתי. הוא כעס והר ביץ לי בדיסקוטק.“

החזייה נקרעה באונס השני

ה אם את יכולה להצביע על עדים ש ראו בזמן שהכניסוך בכוח למונית? „היו סרונים של החיפושיות. אני חושבת שאוכל להצביע עליהם.“ „האם זה נכון שבפעם הראשונה שציון שכב איתך בחדר, נתת לו לשכב איתך מ רצון?“ „לא נכון. הכל היה נגד רצוני, ורק תחת מכות ואיומים לא היתה לי ברירה כי פחד תי שיחסלו אותי.“ „מי קרע את החייה שלך?“ „ציון קרע את החייה. באונס השני הגומי נקרע.“ „מה הסיבה שבאת לעבוד בתל-אביב כ מספלת, בזמן שאת יכולה לעבוד בעבודה זו בבאר-שבע?“

„אנחנו משפחה מרובת ילדים (11). האבא לא עובד, הוא סובל מאולקוס ועובד רק לפעמים, והמצב בבית קשה מאוד. לכן הדודה שלי נתנה לי אפשרות לישון אצלה ברמת-גן, ומצאתי את העבודה בתור מספ לת עבודתי הנוכחית. אני מקבלת משכורת של 20 לירות, כולל אוכל ולינה. ובזמן החופשי הייתי מבקרת בדיסקוטק החיפו שיות. וגם בכמה דיסקוטקים אחרים.“ „נכון שאת לא היית בתולה לפני האונס?“ „נכון. זה מהחבר הקבוע שלי. אבל זה היה מרצון.“

בעיקבות עדותה זו במשטרה — עליה חזרה אחריכך בכית-המשפט — נעצרו שלושת הצעירים עליהם הצביעה דינה, הואשמו באונס וכי חטיפה.

בפני בית-המשפט טענו השלושה בפשטות: „לא אנחנו אותה. היא שכבה איתנו מרצונה.“

מאבקו הנמרץ והבלתי-מתפשר של סניגורם, עורכי-הדין הצעיר דודר מקראן, ממשדרו התל-אביבי של עורכי-הדין חיים קאזים, הביא לזיכויים של השלושה מאשמת האונס והחטיפה. רק אחד מהם שהופיע בבית המשפט יחד עם אשתו הנמצאת בתריון, נמצא אשם, בעיקבות הודאי תו, בתקיפה, נשפט לשלושה חודשי מאסרי-עוללתנאי. קבוע שלושת השופטים בפסקדינים: „יש לנו ספיקות אם המגע המיני נעשה בניגוד לרצון הנערה, ואיננו מוצאים סיוע לטענתה שהבעילה נעשתה בכוח.“